

Ein aktiv kvinna:

TÁ VÍGDIS SÝNDI FRAM Í NOREGI OG ÍSLANDI

- Eg veit ikki, hvar eg fáí orkuna frá. Eg livi eitt sunt lív, sigur 85 ára gamla listakvinnan Vígdis Sigmundsdóttir

PÆTUR HJALMAR EVENSSON

85 ára gamla Vígdis Sigmundsdóttir er roynd og viðurkend listakvinna í Føroyum. Hon er fødd og uppvaksin á Tvøroyri, men flutti til Havnar sum fimm ára gomul. Síðan hon var smágenta hevur hon teknað og málað, og tað kreativa hevur altíð ligið henni nær. Hon hevur í sínum vaksna lívi fingist við akvarellir, olju og pastellir. Men tey síðstu nógvu árinum hevur hon gjørt pappírklipp burturav, har hon fær íblástur frá føroysku náttúruni og kvæðaheiminum.

Vígdis Sigmundsdóttir er útbúgvinn sjúkrasystur og hevur búð í Danmark í nógv ár, har hon starvaðist sum sjúkrasystur í Randers. Hennara hugur til tað kreativa fekk hana nøkur ár seinni at nema sær útbúgving sum innanduraarkitektúr í Keypmannahavn, og lærdómin og royndirnar herfrá hevur hon gagnnýtt nógv í sínari list. Vígdis flutti heim til Føroya í 1983, tá hon gjørdist einkja, og tá fór hon at arbeiða á Landsjúkrahúsinum.

Í dag býr hon aftur á Tvøroyri, har hon hevur úr at gera við at fordjúpa seg í sínum litríku pappírklippum, tá hon ikki dansar føroyskan dans ella hevur onkra aðra verkætlan á skrá. Vígdis dugir at fáa tað besta burturúr hvørjari løtu og keðir seg í øllum førum ikki. Men keðsemi er hon heldur ikki

von við, tí hon hevur havt eitt spennandi og hendingaríkt lív.

Ormurin Langi byrjaði í SMS

Vígdis Sigmundsdóttir minnst við einum smíli aftur á, tá hon einaferð bleiv bjóðað til Noregs at hava framsýning. Tað var í sambandi við hesa framsýningina, at hon av fyrstan tíð fór undir at brúka kvæðaheimin sum motiv fyri síni pappírklipp. Tað byrjaði í roynd og veru í SMS. Har stóð norska listakvinnan Berit Fidjestøl og greiddi kassadamuni frá, at hon málaði akvarell, og tí ætlaði hon at keypa onkrar bakkar, sum hon kundi brúka til at blanda litirnar í.

- Kassadaman sá út sum eitt stórt spurnartekin. Tá tey høvdu staðið har eina løtu, prik- aði eg hana á ryggin og segði, at eg eisini málaði akvarell. Eg fortaldi henni, at eg bara brúkti ísterningabakkar at blanda í. Vit fullu í prát, og tað endaði við, at eg vísti henni runt í Kirkjubø, Listaskálanum og vísti henni alt tað mentanarliga, sum nú einaferð var at síggja her um leiðir, greiðir Vígdis Sigmundsdóttir frá.

Tær báðar blivu so øgiliga væl. Tá Berit Fidjestøl so skuldi hava framsýning í Smíðjuni í Lítluvík, spurdi norska listakvinnan, um Vígdis ikki hevði hug at sýna fram við sær. Tað var gaman í, og tað gekk stak væl.

- Hon spurdi, um eg tímdi

við henni til Noregs at hava framsýning. Eg hugsaði við mær sjálvari, hvat eg skuldi gera í Noregi, men so kom eg í tankar um, at eg kundi gera eina myndaseriu av Orminum Langa, tí tað jú er eitt norskt drama, fortelur Vígdis, sum setti sær fyri at gera 12 klipp av hæddarpunktunum í eyðkendu kvæðasøguni.

- Eg segði við Berit, at framsýningin mátti biða til um tvey ella trí ár, tí tað fór at taka langa tíð at gera hesi pappírklippini av Orminum Langa.

So fór Vígdis til Noregs

Tá Vígdis kom undir land við verkunum av Orminum Langa, bilegði norska listakvinnan

langt um leingi eitt høli í norska mentanarbynum Førde í 2006. Tá fór Vígdis úr Føroyum við øllum myndunum av Orminum Langa við Norrønu, sum tá sigldi til Bergen, sum er nærindis vakra býin Førde, har tær skuldu sýna fram.

- Tá eg kom uppá pláss, varð sagt við meg, at "ordstyreren" skuldi lata framsýningina upp. Eg ánaði ikki hvør "ordstýrarin" var. Men tað var eftir øllum at døma borgarstjórin í Førde. Hann bjóðaði vælkominn og hevði gjørt eina yrking til mín, tí eg var kominn so langt burturi frá, flennir fryntliga Vígdis, sum eisini fekk eitt stórt blómutyssi frá borgarstjóranum.

Ormurin Langiumsettur til norskt

Vígdis Sigmundsdóttir hevði framsýning í trimum støðum í Noregi hendan túrin. Til síðstu framsýningina minnst hon serliga:

- Fyrireikararnir høvdu fingið ein norðmann at kvøða tey fyrstu 10 ørindini av Orminum Langa á norskum. Hann hevði eftir øllum at døma verið nógv saman við føroyskum studentum í Keypmannahavn, sum kvøddu Ormin Langa. Tá hann hoyrði um handlingina í kvæðnum, fór hann undir at umseta kvæðið til føroyskt. So hann kvað á norskum fyri okkum, og har vóru eisini komnir nakrir føroyingar úr Danmark at